

14. marec Kto najviac číta, surfuje?

Agentúra NOP World vykonala roku 2005 v tridsiatich krajinách sveta prieskum na vzorke 30-tisíc ľudí na tému sledovania médií.

Z výsledkov vyplynulo, že najväčšími čitateľmi sú Indovia. Čítajú takmer 11 hodín týždenne, čo je v porovnaní napríklad s Američanmi dvojnásobok. Čechom patrí šieste miesto, čítajú 7,4 hodiny týždenne.

Sledovalo sa aj používanie internetu. Taiwanci sedia nad internetom 12 hodín týždenne, z Európanov sú najväčšími v tejto činnosti Španieli (11,5 hodiny) a Maďari (10,9 hodiny). Taiwanci sú aj najvernejšími televíznymi divákmi (22,4 hodiny týždenne pred obrazovkou). Američania sedia pred televízorom 19 hodín týždenne, z Európanov najviac Briti (18 hodín).

Zaujímaví sú Číňania. Pri internete presedia týždenne takmer 11 hodín, počúvaním rozhlasu však strávia najmenej (2 hodiny týždenne). Česi zasa rozhlasu fandia a v jeho počúvaní sú štvrtí za Argentínčanmi, Brazílčanmi a Juhoafríčanmi. Argentínčania ho počúvajú 20 hodín týždenne.

Celkovo štúdia ukázala, že svet trávi v priemere 16,6 hodiny týždenne pri televízii, 8,9 hodiny na internete, 8 hodín pri rozhlase a 6,5 hodiny nad knihou. To sú štatistiky. Správa však nič nehovorí o tom, či sú títo ľudia šťastní. Pretože šťastie je iná veličina ako len sedieť pri knihe alebo surfovať po internete.

15. marec Dve knihy

Pri narodení sa každému človeku otvárajú dve knihy. Jedna sa volá kniha možností, druhá je knihou činov. Knihu možností majú všetci ľudia spravidla rovnakú. O knihe činov to už neplatí. Tú má každý inú. Jej obsah závisí od aktivity, túžby, ambícií, ale aj usilovnosti a činorodosti ľudí. Kniha sa zatvára s posledným výdychom človeka, potom možno rekapitulovať. Kniha činov býva u ľudí rôznej hrúbky a rozdielneho počtu slov. O tom, aká je, rozhoduje jej hlavný hrdina i autor súčasne.

Pamätajte, že raz bude niekto čítať našu knihu skutkov a porovnávať ju s knihou možností a premýšľať pritom, akými sme boli vlastne ľuďmi.

16. marec Úspech, to sme my sami

(niekoľko myšlienok tenistu Dominika Hrbatého)

Za všetko, čo je v tvojom živote zlé, si môžeš len ty sám. Nikdy nehľadaj vinníkov inde.

Ak ti niečo nevychádza, je to preto, že nemáš systém. Za tým je skryté všetko. Dobrý systém eliminuje zlyhanie, nedostatok talentu i veľa negatívnych vplyvov.

Človeka treba od malička učiť vážiť si, čo dosiahol. Najmä v individuálnych športoch je pretekár

*Pán Boh vie, čo robí, ale oddýchnuť by si pri tom mohol.
~Katarína Kolníková~*

na všetko sám, musí sa spoliehať len na seba. Vie, že nič nie je zadarmo. Niekedy človek športom skôr vyspeje, najmä keď sa v mladom veku musí sám vydať do sveta, postarať sa o seba, odísť od rodičov do tréningových centier, cestovať po turnajoch či pretekoch. Športovci často preskočia pubertu a oboma nohami vhpnú do dospelosti. Úspech je odmenou za prácu, za drinu. Motiváciu človeka sú víťazstvá.

17° marec Sila našich snažení

Príroda, či Stvoriteľ obdarili človeka dvoma rukami. Málokto sa zamýšľa nad tým prečo. Tajomstvo spočíva v tom, že jednu ruku má človek na to, aby ňou rozdával, a druhú na to, aby ňou prijímal dary. Obe ruky sú rovnako dlhé. Človek by mal dať iným teda prinajmenšom toľko, koľko chce od nich dostať.

Človek má aj dve nohy. Aby mohol pevne stáť, ale i robiť krok vpred alebo vzad.

Ale má len jednu hlavu. Tú gulatú súčasť tela, ktorá sa nachádza u každého najvyššie od zeme, zhruba meter nad pásom človeka. Toto hlavné riadiace centrum rozhoduje o všetkom. O našich činoch, túžbach, snoch, o našom úspechu i neúspechu. Naš mozog a naša pevná vôľa rozhodujú o tom, čo sa s nami v živote udeje.

Úspech neprichádza nikdy sám od seba. Úspech je odmenou za tvrdú prácu, odriekanie, prekonanie pohodlnosti.

Škola, učitelia dávajú šancu všetkým. Dávajú šancu najmä mozgu žiakov, ich ruke, aby mohli prijať vedomosti, za ktoré zaplatia svojou pracovitosťou. Dávajú šancu aj nohám – lebo žiak sa musí sám rozhodnúť, či chce ísť vo svojej kariére a snažení vpred, či chce stagnovať, alebo z nej vycúvať.

18° marec K životu patrí aj nezdar

Život je proces dozrievania a človek sa časom oslobodí od zbytočností, ktorých bol otrokom, keď bol mladý. Smeruje už len k tomu podstatnému, k hlbine.

K životu patrí aj prehra, smola, súhra nešťastných náhod. Keď sa však človek postaví k takejto situácii poctivo a prijme ju, môže sa stať dobrým miestom obratu a východiskom k pozitívnej zmene. Keď neuhnete pred pravdou, dokážete sa vyrovnáť s mnohým. Môže to byť priestor na sebazdokonaľovanie, väčšie sústredenie síl, prestavbu myslenia, zaťažie sa, aby človek viac, lepšie, poctivejšie na seba pracoval.

Mnohí úspešní ľudia sú istým spôsobom osobití. Je často logické, že sú iní, výnimoční. Ak by boli tuctoví, neboli by možno úspešní, výnimoční, inak uvažujúci a kombinujúci fakty, inak konajúci.